

PIEŅEMTIE TEKSTI

Pagaidu versija

P8_TA-PROV(2015)0232

Stratēģiski militārais stāvoklis Melnās jūras baseinā pēc tam, kad Krievija nelikumīgi anektēja Krimu

Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. jūnija rezolūcija par stratēģiski militāro stāvokli Melnās jūras baseinā pēc tam, kad Krievija nelikumīgi aneksēja Krimu (2015/2036(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu, īpaši 2015. gada 15. janvāra rezolūciju¹,
- ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas jūras dimensiju², 2012. gada 12. septembra rezolūciju par Padomes ikgadējo ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku³, 2012. gada 3. jūlija rezolūciju par Austrumu partnerības tirdzniecības aspektiem⁴ un 2011. gada 14. decembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu⁵,
- ņemot vērā 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Melno jūru⁶,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 17. marta, 2014. gada 21. marta un 2014. gada 18. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Padomes (Ārlietas) 2014. gada 17. novembra un 2015. gada 29. janvāra secinājumus par Ukrainu,
- Ņemot vērā Ārlietu padomes jaunākos paziņojumus 2015. gada 9. februārī un 2015. gada 16. martā,
- ņemot vērā ES asociācijas nolīgumus ar Gruziju, Moldovu un Ukrainu,

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0011.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0380.

³ OV C 353 E, 3.12.2013., 77. lpp.

⁴ OV C 349 E, 29.11.2013., 38. lpp.

⁵ OV C 168 E, 14.6.2013., 26. lpp.

⁶ OV C 136 E, 11.5.2012., 81. lpp.

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Krievijas Federāciju, jo īpaši 2014. gada 13. marta rezolūciju par Krievijas iebrukumu Ukrainā¹, 2014. gada 17. aprīļa rezolūciju par Krievijas īstenoto spiedienu uz Austrumu partnerības valstīm, jo īpaši — destabilizāciju Austrumukrainā² un 2014. gada 18. septembra rezolūciju par stāvokli Ukrainā un pašreizējo stāvokli ES un Krievijas attiecībās³,
 - ņemot vērā Velsā notikušās NATO augstākā līmeņa sanāksmes 2014. gada 5. septembra deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0171/2015),
- A. tā kā Melnās jūras baseins ir viens no pasaulē svarīgākajiem stratēģiskajiem reģioniem, kas ir ļoti nozīmīgs Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm, it īpaši to drošības un aizsardzības nodrošināšanai, ES kaimiņattiecību politikai un Austrumu partnerībai; tā kā sadarbības pastiprināšanas svarīgo nozīmi starp Eiropas Savienību un reģiona valstīm atzina Melnās jūras reģiona sinerģija — ES reģionālā politika, kuras īstenošana tika uzsākta 2008. gadā; tā kā visi pašreizējie ieilgušie konflikti Moldovas Republikā (Piedņestrā), Gruzijā (Dienvidosetijā un Abhāzijā) un Kalnu Karabahā ir Melnās jūras baseinā;
- B. tā kā Melnās jūras baseins ir ļoti svarīga Eiropas Savienības ārējā robeža;
- C. tā kā Eiropadome ir stingri nosodījusi Krievijas Federācijas veikto Krimas un Sevastopoles aneksiju — pārkāpjot ANO hartu, Parīzes Hartu un EDSO Helsinku Noslēguma aktu, un ir arī Krievijas saistību pārkāpums saskaņā ar 1994. gada Budapeštas memorandu — un to neatzīst; tā kā Krievija ir rīkojusies, lai destabilizētu stāvokli Ukrainas austrumos; tā kā tāpēc ir noteikti tirdzniecības ierobežojumi starp ES un Krimu;
- D. tā kā NATO ir nosodījusi Krievijas Federācijas militāro eskalāciju Krimā, tās veikto nelikumīgo un nelegitīmo Krimas aneksiju un tīšu un tās pastāvīgu apzinātu destabilizāciju Austrumukrainā, pārkāpjot starptautiskās tiesības;
- E. tā kā pēc Krimas nelikumīgās aneksijas Melnās jūras baseinā ir mainījies militāro spēku līdzsvars, un tagad Krievija nelikumīgi kontrolē Krimas simtiem kilometru garo piekrastes līniju un blakus esošos ūdeņus, kas saskaras ar NATO un ES jūras robežām; tā kā Krievija ir veicinājusi agresiju Ukrainas teritorijā;
- F. tā kā pirms nelikumīgās aneksijas Krievijas sauszemes un gaisa spēku klātbūtne Krimā bija minimāla un galvenokārt saistīta ar Sevastopoles — Krievijas Melnās jūras kara flotes galvenā bāzes — un divu blakus esošu jūras kara bāzu aizsardzību; tā kā Krimas aneksija ir nopietni vājinājusi Ukrainas bruņotos spēkus, jo īpaši jūras spēkus, kurus pārņēma Krievijas karaspēks; tā kā, izmantojot militārās klātbūtnes pastiprināšanu Krimā un Melnās jūras baseinā, pēc aneksijas Krievija gatavojas izveidot apvienotos uzbrukuma spēkus, kuru sastāvā ir jūras, sauszemes un gaisa karaspēks;
- G. tā kā Krievija pēc aneksijas ir paātrinājusi Melnās jūras flotes paplašināšanu un

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0248.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0457.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0025.

modernizāciju; tā kā Melnās jūras flotes modernizācijas plāns ir viena no Krievijas valsts ieroču iepirkuma programmas 2011. — 2020. gadam vērienīgākajām daļām; tā kā 2014. gada decembrī Krievijas valdība apstiprināja jaunu militāro doktrīnu, kas par galveno drošības apdraudējumu Krievijai uzskata NATO;

- H. tā kā Krievija 2007. gadā apturējusi dalību Līgumā par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā (*CFE*); tā kā 2015. gada 11. martā Krievija pārtrauca savu dalību *CFE* Apvienotajā konsultatīvajā grupā un tādējādi pilnībā izstājusies no Līguma;
- I. tā kā Turcija ir ES kandidātvalsts un NATO sabiedrotā, jūras spēks, aktīva reģionālās ārpolitikas dalībiece un svarīga ES partnere, tostarp jautājumos, kas attiecas uz enerģētiku un robežu drošību; tā kā Turcijas stratēģiskā atrašanās vieta ir arī ļoti svarīga attiecībā uz citu nozīmīgu draudu gan NATO, gan ES — pašpasludināto *Daesh* (Islāma valsti); tā kā Turcijai varētu būt svarīga loma cīņā pret draudiem Melnajā jūrā un Islāma valsti; tā kā Turcija, par spīti tam, ka atzīst Krievijas īstenoto Krimas aneksiju par nelikumīgu, vēl nav paudusi skaidru nostāju par to vai tās sekām; tā kā Turcijas nesena diplomātiskā nostāja, jo īpaši attiecībā uz netālajiem konfliktiem ir atstājusi daudz neskaidrību un nesaskan ar ES un NATO nostāju; tā kā Turcija ir stratēģiskās drošības partnere un tai ir svarīga loma Melnās jūras reģionā, tostarp saskaņā ar Montrē 1936. gada Konvencijas noteikumiem;
- J. tā kā ES reakcija uz Krievijas agresiju pret Gruziju un tās teritoriālās integritātes pārkāpšanu 2008. gadā varētu būt iedrošinājusi Krieviju līdzīgi rīkoties arī Ukrainā; tā kā ES, ASV un NATO ir nosodījušas „līgumus”, kas attiecīgi 2014. gada novembrī un 2015. gada martā parakstīti starp Krieviju un separātistu varas iestādēm Dienvidosetijā un Abhāzijā, atkārtoti apliecināja atbalstu Gruzijas suverenitātei un teritoriālajai integritātei; tā kā šie „līgumi” pārkāpj starptautisko tiesību pamatprincipus, kā arī Krievijas starptautiskās saistības, tostarp tās saistības saskaņā ar 2008. gada 12. augusta vienošanos par uguns pārtraukšanu;
- K. tā kā kopš Krievijas bruņoto spēku īstenotās okupācijas Abhāzijā, Chinvali reģionā/Dienvidosetijā, un — pēdējā laikā — Krimā ir vietas, kurās notiek cilvēktiesību pārkāpumi; tā kā Krimā no cilvēktiesību pārkāpumiem cieš minoritāšu grupas un Krievijas okupācijas pretinieki, jo īpaši pamatiedzīvotāji Krimas tatāri, proukrainiski noskaņotie, pilsoniskās sabiedrības aktīvisti un iedzīvotāji, kas vēlas saglabāt Ukrainas pilsonību,

Melnās jūras stratēģiskās un drošības situācijas pārmaiņas

1. stingri atbalsta Krievijas īstenotās Krimas aneksijas neatzīšanu; atkārtoti apliecina apņēmību atbalstīt Ukrainas neatkarību, suverenitāti un teritoriālo integritāti saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem, it īpaši to 2. pantu; pilnībā atbalsta Eiropadomes secinājumus, ka ES neatzīst Krimas un Sevastopoles nelikumīgo aneksiju; uzsver, ka šī aneksija pārkāpj 1997. gadā starp Ukrainu un Krievijas Federāciju noslēgto draudzības, sadarbības un partnerības līgumu; uzsver nepieciešamību ES un tās dalībvalstīm paust saskaņotu, vienotu nostāju par ES attiecībām ar Krieviju;
2. ar bažām norāda, ka Krimas nelikumīgā aneksija izraisījusi būtiskas stratēģiskās situācijas pārmaiņas Melnās jūras baseinā un tam blakus esošajā reģionā; uzskata, ka Krievijas agresīvā rīcība liecina pār tās atgriešanos pie naidīgu bloku pretstāvēšanas tipa pieejas; brīdina, ka, okupējot visu pussalu, Krievija ir ieguvusi ļoti nozīmīgu atbalsta punktu virzienā pret rietumiem (Balkāniem, Piedņestru un Donavas upes grīvu) un pret

dienvidiem (Vidusjūras reģiona austrumu daļu), kur tā ir izveidojusi pastāvīgu jūras kara bāzi un ka ar Krimas nelikumīgo aneksiju Krievija ir ieguvusi „Dienvidu Kaļiņingradu”, vēl vienu priekšposteni, kam ir tieša robeža ar NATO;

3. uzskata, ka ģeostatēģiskās vides pārmaiņas, jaunā militārā situācija Melnās jūras baseinā un Krievijas veiktā vardarbīgā Krimas aneksija liecina par plašākām un sistēmiskām problēmām, kas izveidojušās pēc aukstā kara, Eiropas drošības arhitektūru balstot uz normu pamata; uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir jābūt drošības reakcijai uz šiem izaicinājumiem un ir jāpārskata sava ārpolitika un drošības politika, ņemot vērā to, kas ir jāatspoguļo pārskatītajā Eiropas drošības stratēģijā, Eiropas Jūras drošības stratēģijā un ES stratēģijā attiecībā uz Melnās jūras reģionu; pauž bažas par pieaugošo Krievijas spiedienu uz ES austrumu robežām, tostarp Rumāniju, Poliju un Baltijas valstīm, kas rada būtisku risku;
4. uzsver, ka ES ir jānostiprina pašas noturība un jāreaģē uz izaicinājumu par informāciju kā ieroci un informācijas drošību; atzinīgi vērtē Padomes 2015. gada 19.–20. marta lēmumu par projekta sākšanu, lai cīnītos pret Krievijas propagandu un ietvertu vairāku krievu valodā raidošu televīzijas kanālu finansēšanu;
5. pauž nopietnas bažas par Krievijas patlaban notiekošo aizsardzības un uzbrukuma spēku pastiprināšanu Melnajā jūrā un par plānoto Krievijas Melnās jūras kara flotes paplašināšanu un modernizēšanu, tostarp tās papildināšanu ar sešām jaunām modernām *Rostov-on-Don* tipa dīzeļdzinēju zemūdenēm un sešām jaunām *Admiral Grigorovich* tipa fregatēm; atgādina, ka gaisa spēku uzbrukuma līdzekļu izvietošana un Krimas militārās infrastruktūras modernizācija palielinās Krievijas militārā uzbrukuma iespējas, kā arī tās spēju lietot spēku ārpus savai teritorijai;
6. pauž bažas par nepārtraukto Krievijas militārās klātbūtnes pastiprināšanos okupētajos Abhāzijas un Činvali/Dienvidosētijas reģionos; norāda, ka šī militārās aizsardzības un uzbrukuma spēku infrastruktūra ar tās plašo operatīvo spektru ir nopietns drauds visam Melnās jūras reģionam;
7. ar bažām norāda, ka Krievijas ir ievērojami pastiprinājusi tās gaisa un jūras aizsardzības spēkus Melnās jūras baseinā, izvietojot jaunas jūras aizsardzības (pretkuģu) raķetes (ar sniedzamības tālumu vismaz 600 km, var sasniegt Bosforu) un nodrošinot, ka Krievijas militārā aviācija kontrolē aptuveni trīs ceturtdaļas no Melnās jūras baseina gaisa telpas (gandrīz trīskāršojot tās lidlauku skaitu Krimā); šajā sakarā atzīmē, ka Krievija ir pastiprinājusi gan savas stratēģiskās, gan taktiskās spējas: stratēģiski ar tālas sniedzamības bumbvedējiem, kas var nest spārnotās raķetes, un izlūkošanas aviāciju, kas darbojas tieši Melnās jūras rietumu piekrastē un var iekļūt dziļi Centrāleiropā, taktiski ar divām jūras kājnieku brigādēm — kuras varētu atbalstīt *Mistral* tipa helikopteru bāzes kuģi — rada būtiskus desanta izcelšanas draudus; atzinīgi vērtē Francijas lēmumu pārskatīt *Mistral* klases desantkuģu piegādi Krievijai un apsveic Francijas sarunas par skaidru un galīgu šī darījuma atcelšanu;
8. pauž dziļas bažas par prezidenta Putina paziņojumu, ka viņš bija gatavs izmantot Krievijas kodolieročus laikā, kad Krievija sagrāba Krimu, ja rietumvalstis būtu traucējušas veikt aneksiju; pauž arī dziļas bažas par augsta līmeņa Krievijas amatpersonu draudīgajiem paziņojumiem par to, ka Krievijai ir tiesības Krimā izvietot un turēt kodolieročus, kuriem varētu būt globālas sekas; ar bažām norāda, ka militāro mācību laikā Krievija 2015. gada martā Krimā izvietoja nepaziņotu skaitu stratēģisko bumbvedēju TU-22M3, kas var nest kodolieročus; pauž bažas par to, ka Krievijas jaunā

2014. gada decembra militārā doktrīna ļauj izmantot kodolieročus pret valsti, kurai šādu ieroču nav;

9. norāda, ka Krievijas divējāda lietojuma ieroču sistēmu iespējamā izvietošana Krimā liek apšaubīt Krievijas labos nodomus, ja ir runa par progresa panākšanu daudzpusējā kodolatbrūņošanās programmā paredzēto Kodolieroču neizplatīšanas līguma gaidāmo pārskatīšanu, kas grauj šajā virzienā jau paveikto;
10. uzskata, ka Krievijas iznīcinātāju lidojumi NATO valstu karakuģu un naftas platformu tiešā tuvumā Melnajā jūrā skaidri norāda uz arvien agresīvāku Krievijas nostāju Melnās jūras baseinā un brīdina par eskalācijas riska paaugstināšanos; prasa nodrošināt tiešas militārās sakaru līnijas, lai izvairītos no traģiskiem pārpratumiem, kam var būt tālejošas militāras un drošības sekas;
11. pauž dziļas bažas par ārkārtīgi nopietno situāciju Ukrainas austrumu daļā — kur karadarbība izraisa Ukrainas un kopumā visa reģiona destabilizāciju — un arī par iespējamo draudu izveidot sauszemes koridoru, kas caur separātistu kontrolētajām teritorijām gar Azovas jūras rietumu krastu (caur Mariupoli) Krievijas teritoriju savieno ar Krimu, un var Ukrainu pilnībā nogriezt no jūras; aicina Ukrainu un Moldovas Republiku veikt pasākumus, lai novērstu ieroču un militārās piegādes no Piedņestras gan pa sauszemi, gan pa gaisu;
12. nosoda Krievijas tiešu un netiešu atbalstu Ukrainas separātistu grupām, tostarp atbalstu ieroču un rekrutēšanas veidā, tādējādi veicinot karadarbības turpināšanos; izsaka bažas par Krievijas atbalstīto separātistu kontrolētajās teritorijās pastrādātajiem kara noziegumiem, tostarp par civilās pasažieru lidmašīnas MH-17 notriekšanu — incidentu, par kuru patlaban notiek neatkarīga starptautiska izmeklēšana; mudina Krieviju nekavējoties izvest visus tās militāros spēkus no Ukrainas teritorijas un ievērot Minskā panāktās vienošanās; mudina Krieviju un visas iesaistītās puses izmantot savu ietekmi, lai izbeigtu vardarbību un citus kara noziegumus, kā arī nepieļautu jaunus upurus; atkārtoti uzsver, ka nedrīkst attiecināt amnestiju uz pastrādātajiem kara noziegumiem;
13. pauž nožēlu par to, ka Melnās jūras reģionālās drošības sadarbības iniciatīvas BLACKSEAFOR un *Black Sea Harmony*, kuru mērķis ir visai pārējai pasaulei uzskatāmi parādīt, ka piekrastes valstis var uzņemties galveno atbildību par savu drošību, ir izrādījušās pārāk vājas un patlaban ir paralizētas;

Turēties stingri un runāt ar Krieviju

14. uzsver, ka attiecībām ar Krieviju, kas starptautiskajā sistēmā ir svarīgs spēks, ilgtermiņā būtu jābūt kopumā sadarbības, nevis konflikta attiecībām; tomēr uzskata, ka tāpēc, ka Krievijas pēdējā laika rīcības dēļ tai nevar uzticēties, īstermiņā un vidējā termiņā atsākot sadarbību ir noteikti jābalstās, pirmkārt, uz stingrām stratēģiskās drošības garantijām, ko tās austrumu partneriem nodrošina NATO un, otrkārt, uz Krievijas politikas maiņu attiecībā uz Ukrainu, jo īpaši pilnībā un bez ierunām īstenojot 2014. gada septembra un 2015. gada februāra Minskas vienošanās (kas attiecas tikai uz konfliktu Ukrainas austrumos) un Krimas atdošanu atpakaļ Ukrainai, tādējādi atjaunojot *status quo ante* un Ukrainas iestāžu kontroli pār šīs valsts teritoriju tās starptautiski atzītajās robežās;
15. pauž cerību, ka tiks ievērota Minskā 2015. gada 12. februārī panāktā vienošanās par pamieru un tādējādi tiks dots laiks sarunām, lai rastu politisku risinājumu; pauž bažas par to, ka ir daudzas norādes par šās vienošanās pārkāpumiem no Krievijas un

separātistu puses; uzsver, ka ir pilnībā jāievēro pašreizējais starptautiskais tiesiskais regulējums;

16. uzskata, ka gadījumā, ja Krievija pilnībā neīsteno Minskas vienošanās par pamieru un turpina Ukrainas austrumu daļas destabilizāciju un Krimas nelikumīgo aneksiju, sankciju režīms pret Krievijas Federāciju būtu jā saglabā un jāpastiprina, kā arī jāsniedz atbalsts Ukrainai tās aizsardzības spēju stiprināšanai; uzsver, ka ES ir jāparāda vienotība, solidaritāte un apņēmība piemērot sankcijas pret Krievijas darbībām, kas ir pretrunā spēkā esošajām starptautisko tiesību normām;
17. aicina ES dalībvalstis arī turpmāk stingri un vienoti ievērot saskaņotās sankcijas pret Krieviju, arī iesaldējot visu sadarbību militārajā un aizsardzības jomā un anulējot līgumus, piemēram, par *Mistral* klases jūras desantkuģu piegādi Krievijai; un sagaida veiksmīgu sarunu noslēgšanu, lai atceltu šo līgumu;

Enerģētika, jūrlietas, robežu un cilvēku drošība Melnās jūras reģionā

18. atzinīgi vērtē ES enerģētikas politikas īstenošanu, kuras mērķis ir veicināt energoapgādes drošību visām dalībvalstīm; mudina dalībvalstis īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai samazinātu to enerģētisko atkarību un garantētu naftas un gāzes ieguves un transportēšanas drošību Melnās jūras reģionā; aicina ES atbalstīt iniciatīvas par Melnās jūras energoresursu diversifikāciju, cita starpā investīcijām un finansiāliem pasākumiem kā daļu no enerģētiskās neatkarības stratēģijas; aicina Komisiju atsākt darbu, lai veiktu *Nabucco* gāzes cauruļvada būvdarbus; uzskata, ka konstruktīvas un uzticības pilnas attiecības ar kaimiņvalstīm ir dalībvalstu energoapgādes labākā garantija;
19. pauž bažas, ka ieguvumi no naftas un gāzes ieguves un transportēšanas Melnajā jūrā aizvien vairāk kļūst atkarīgi no militarizācijas līmeņa, ko rada Krievijas īstenotā nelikumīgā Krimas aneksija un turpmāko tās militāro spēju attīstīšana šajā teritorijā; vēlreiz apstiprina, ka, ņemot vērā nestabilitātes iespējamību un jo īpaši Eiropas atkarību no Melnās jūras energoapgādes tranzīta jomā, ES ir stratēģiski ieinteresēta atturēt reģionālos dalībniekus no balansēšanas uz kara robežas, un šajā nolūkā tai var būt nepieciešamība mobilizēt Eiropas jūras un gaisa spēkus Melnajā jūrā; aicina dalībvalstis īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai garantētu naftas un gāzes ieguves un transportēšanas drošību Melnās jūras reģionā;
20. uzsver, ka pašreizējā krīze ietekmē sadarbību citās svarīgās jomās, piemēram, robežu pārvaldības un drošības jomā (jo īpaši migrācijas ierobežošanas), kontrabandas un organizētās noziedzības apkarošanā;
21. pauž nosodījumu par cilvēktiesību pārkāpumiem Krimā kopš Krievijas spēku veiktās okupācijas, tostarp iebiedēšanu, kā arī pieaugošu piespiedu pazušanas gadījumu skaitu¹, vārda brīvības cenzūru un minoritāšu, īpaši etnisko un nacionālo minoritāšu, vajāšanu; nosoda to Krimas to tatāru pamatiedzīvotāju sistemātisko vajāšanu, kuri piedalījušies demonstrācijās, atbalstot Ukrainas teritoriālo integritāti; atgādina, ka bailēs no vajāšanas tūkstošiem Krimas tatāru ir pametuši savu dzimto zemi un meklē patvērumu citos Ukrainas reģionos; pauž solidaritāti ar viņiem un aicina steidzami uzlabot šo situāciju; aicina Krievijas iestādes nekavējoties pārtraukt Krimas tatāru izpildinstitūcijas Medžlisa iebiedēšanu; aicina Krieviju pilnībā ievērot Krimas vietējo iedzīvotāju tiesības un aicina

¹ Romas Statūtu (2002.) 7. panta 1. punkta i) apakšpunkta nozīmē.

Ukrainu, ES un tās dalībvalstis uzraudzīt cilvēktiesību ievērošanu Krimā;

22. aicina veikt izmeklēšanu un starptautisko cilvēktiesību uzraudzības organizācijām nodrošināt labāku piekļuvi visiem cilvēktiesību smagu pārkāpumu gadījumiem Krimā; aicina Ukrainas valdību izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, lai izmeklētu un sauktu pie atbildības par tās teritorijā pastrādātajiem kara noziegumiem; aicina starptautisko sabiedrību kopā ar Hāgas Starptautisko krimināltiesu veikt izmeklēšanu attiecībā uz iespējamiem noziegumiem, kas ir pastrādāti Krimas nelikumīgās aneksijas un konflikta laikā Austrumukrainā;
23. vērš uzmanību uz Melnās jūras baseina ārkārtējo neaizsargātību vides jomā; uzsver, ka reģiona pieaugošā militarizācija rada papildu riskus šai trauslajai ekosistēmai, un aicina izveidot efektīvu negadījumu novēršanas mehānismu ar drošu informācijas apmaiņas sistēmu starp visām piekrastes valstīm ārkārtas situācijā;
24. atgādina, ka ES jā saglabā vienotība un jāpauž vienota nostāja jautājumā par Krievijas hibrīdkaru Ukrainā; noteikti uzskata, ka vienotība ir priekšnosacījums efektīvai reakcijai uz visiem drošības apdraudējumiem un politiskajiem izaicinājumiem, kas izriet no Krievijas veiktajām militārajām un nemilitārajām darbībām Ukrainā;

ES un starptautiskie spēlētāji

25. uzsver, ka Melnās jūras reģionam jābūt patiesai ES prioritātei; uzskata, ka patlaban esošās Melnās jūras reģiona sinerģijas (MJRS) formāts ir novecojis; atkārtoti aicina Komisiju un EĀDD iespējami drīz izstrādāt jaunu visaptverošu ES stratēģiju Melnās jūras reģionam; uzsver, ka ES jūras drošības stratēģijas noteikumi būtu jāpiemēro arī attiecībā uz Melno jūru; aicina pārskatīt Eiropas Drošības stratēģiju un izsaka cerību, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšana, iekļaujot arī visas ar šo reģionu saistītās programmas, uzlabos KDAP sadarbību ar Melnās jūras piekrastes partnervalstīm;
26. uzsver, ka neraugoties uz to, ka MJRS praktiski ir apstājusies, konstruktīva sadarbība Melnās jūras baseinā ir jāturpina; atzinīgi vērtē patlaban notiekošās KDAP misijas — ES padomdevēja misiju, ES pārraudzības misiju un ES robežu palīdzības misiju — kā ES ieguldījuma svarīgas sastāvdaļas, lai palīdzētu atrisināt reģionā ieilgušos konfliktus; atzinīgi vērtē ES dalībvalstu centienus paaugstināt Melnās jūras piekrastes valstu militārās spējas un tādējādi palielināt to iespējas reaģēt uz krīzes situācijām reģionā; uzskata, ka ES ir vajadzīga drosmīga un uz rezultātu orientēta pieeja, jo īpaši ekonomikas, aizsardzības un drošības jomās, lai iekšēji stiprinātu ES, atjauninātu un uzlabotu esošos instrumentus un paplašinātu tās reaģēšanas spēju uz tādu notikumu attīstību kaimiņvalstīs, kas ietekmē Eiropas drošību;
27. uzsver būtisko nozīmi koordinācijai ar NATO, jo īpaši ar tām Melnās jūras piekrastes valstīm, kas ir šīs alianses locekles, jo Melnās jūras baseins ir svarīgs eiroatlantiskās drošības elements; uzsver, ka ir būtiski svarīga to Melnās jūras piekrastes valstu militāro spēju modernizācija un paaugstināšana, kas ir ES un NATO locekles, lai garantētu šā reģiona drošību un stabilitāti; atzinīgi vērtē NATO apņemību atbalstīt Melnās jūras piekrastes valstu reģionālos centienus, kuru mērķis ir nodrošināt drošību un stabilitāti; uzsver, ka ES un NATO ir jāatbalsta Melnās jūras kā atvērtas ekonomiskās zonas saglabāšana; aicina EDSO paplašināt savus pūliņus attiecībā uz Melnās jūras reģiona drošību; aicina ES atbalstīt pastiprinātu EDSO klātbūtni un jaunās EDSO iniciatīvas šajā reģionā, kuru mērķis ir atvieglot tā drošības situāciju;

28. atgādina, ka, jo īpaši ņemot vērā drošības situāciju Melnās jūras baseinā, saskaņā ar LES 42. panta 7. punktu visās ES dalībvalstīs jābūt vienādam drošības līmenim;
29. atzinīgi vērtē NATO dalībvalstu apņēmību nostiprināt kolektīvo drošību un vajadzības gadījumā īstenot Vašingtonas līguma 5. pantu; atzinīgi vērtē Velsā notikušās NATO augstākā līmeņa sanāksmes lēmumu par stratēģiskās drošības pasākumiem un rīcības gatavības plānu, kas ir visvairāk apdraudēto NATO dalībvalstu drošības svarīgi elementi; aicina NATO turpināt attīstīt savas kiberdrošības un pretražēšu aizsardzības spējas, tostarp Melnās jūras reģionā, un izstrādāt ārkārtas rīcības plānus, lai novērstu un apkarotu asimetrisku un hibrīdu karadarbību;
30. mudina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus apzināt risinājumus to aizsardzības budžetu palielināšanai līdz 2 % līmenim; atzinīgi vērtē pēdējā NATO augstākā līmeņa sanāksmē Ņuportā panākto alianses dalībnieku apņemšanos nodrošināt, ka to izdevumi aizsardzības vajadzībām līdz 2024. gadam sasniegs vismaz 2 % no IKP; pauž bažas par dažu alianses valstu paziņojumiem attiecībā uz nodomiem vēl vairāk samazināt izdevumus aizsardzības vajadzībām; šajā sakarībā atgādina par Vašingtonas līguma 3. pantu;
31. atgādina, ka lai gan 2008. gadā netika pieņemti Gruzijas un Ukrainas pieteikumi pievienoties rīcības plānam dalībai NATO, Bukarestes augstākā līmeņa sanāksmē NATO paziņoja, ka Gruzija un Ukraina kļūs par šīs alianses dalībvalstīm; norāda, ka pēc 2008. gada kara Gruzijā un pēc 2014. gadā notikušās Krimas nelikumīgās aneksijas Krievija ir teritoriāli aizskārusi divas valstis, tādējādi zaudējot tiesības uz dalību NATO; uzskata, ka lai gan NATO nespēj tieši aizsargāt Gruziju un Ukrainu, NATO ir morāls pienākums atbalstīt Gruzijas un Ukrainas paš aizsardzības spējas;
32. uzsver, ka NATO ir jā saglabā tās vispārējais jūras un gaisa spēku pārākums Melnās jūras baseinā un jā saglabā tās spēja šo reģionu uzraudzīt;

o

o o

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem un visām Melnās jūras reģiona valstīm.